

فَشْتِ افْتِاحِيه لَمَرْقَه كَوِيه

گرد آری و مرجع ۴: عاطفه قاسمی

انتشارات سورمهه (وابسته به حوزه هنری)

مؤلف: هنرمندانی نامشخص / آستان قدس رضایی

هشت افتتاحیه در قصه گوئی

گردآوری و ترجمه: عاطفه قاسمی

ویراستار: محمد جوان شاهسرای (آسمان)

طراح جلد: علیرضا رضایی

چاپ، صحافی: واژه پرداز اندیشه - چاپ اندیشه

چاپ اول: ۱۳۹۷

شماره ۴: ۱۲۵۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۳-۲۲۷۴-۸

سرساز: قاسمی، عاطفه، ۱۳۶۷ -

عنوان و نام: هشت افتتاحیه در قصه گوئی / گردآوری و

ترجمه: عاطفه قاسمی

مشخصات نشر: شرکت انتشارات سورمهه، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: ۲۰ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۳-۲۲۷۴-۸

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: قصه گوئی

موضوع: Storytelling

موضوع: قصه گوئی -- راهنمای آموزشی

موضوع: Storytelling -- Study and teaching

شناسه افزوده: شرکت انتشارات سورمهه مهر

رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ آق/ ۴۲ LB۱۰

رده بندی دیویی: ۳۷۲/ ۶۷۷

شماره کتابشناسی ملی: ۵۲۷۱۳۵۲

نشانی: تهران، خیابان حافظ، خیابان رشت، پلاک ۲۳

صندوق پستی: ۱۴۴ - ۱۵۸۱۵

تلفن: ۶۱۹۴۲ سامانه پیامک: ۳۰۰۵۳۱۹

تلفن مرکز پخش: (پنج خط) ۶۶۴۶۰۹۹۳ فکس: ۶۶۴۶۹۹۵۱

www.sooremehr.ir

نقل و چاپ نوشته‌ها منوط به اجازه رسمی از ناشر است.

فهرست

۱۵	دایچه
	افتتاحیه
۳۹	استفاده از قصه برای کودکان و بزرگسالان دارای نیازهای خاص
۴۱	قصه‌گویی چیست؟
۴۱	چرا قصه‌گویی؟
۴۳	نیازها و ناتوانی‌های خاص آموزشی
۴۴	اصطلاح‌شناسی
۴۴	خواندن، گفتن، اجرا کردن
۴۵	انواع داستان
۴۷	گفتن به، گفتن با، گفتن برای
۴۷	روایت و داستان
۴۸	موضوعات فرهنگی
۵۰	درباره نویسندگان
۵۱	قصه‌گویی درمانی برای کودکان نیازمند / ژانت داونس
۵۱	زمینه
۵۲	اصول و نظریه
۵۴	ساخت داستان
۵۵	کار در عمل

افتناحیه دوم:

- ۵۷ قصه گویی برای کودکان
۵۹ پیش در آمد
۶۱ چگونگی قصه گویی

افتناحیه سوم:

- ۸۳ حیوان قصه گو: چگونه قصه ها از ما انسان می سازند
۸۵ پیش گفتار
۹۲ جادوی داستان
۹۷ گم شده در ناکجا آباد
۱۰۴ داستان دانه دانه

افتناحیه چهارم:

- ۱۰۹ داستانی برای بزرگوار: اشتراک گذاری داستان ها به منظور غنی سازی دنیای کودکان
۱۱۱ پیش گفتار
۱۱۲ مقدمه
۱۱۲ به اشتراک گذاری داستان چه می آید؟
۱۱۸ قصه گویی درباره جهان
۱۲۴ نکته های عملی
۱۲۹ تکنیک های کارای اشتراک گذاری داستان ها
۱۳۴ به اشتراک گذاری داستان ها با فرزند نوپای خود در سن ۱ تا ۳

افتناحیه پنجم:

- ۱۳۷ راهنمای قصه گویی خلاق برای خدمت به کودکان
۱۳۹ چه موقع تمام ذهن تان می خواهد به پرواز در آید؟
۱۴۳ نحوه استفاده از کتاب حاضر
۱۴۵ فصل ۱: آماد سازی خود
۱۴۵ غلبه بر پنج افسانه درباره قصه گو شدن
۱۴۵ خوب می توانی! ...
۱۴۶ اسطوره اول: «قصه گو نیستم»

۱۴۷	اسطوره دوم: «من آن قدر خوب حرف نمی زنم که قصه گو باشم!»
۱۴۸	اسطوره سوم: «بیش از آن عصبی ام که در برابر مردم سخن بگویم!»
۱۵۲	اسطوره چهارم: «اما من هیچ داستانی بلد نیستم!»
۱۵۲	اسطوره پنجم: «هیچ کس به داستان هایی که من می گویم گوش نمی کند!»
۱۵۹	چهار کلید باز کردن قفل توان خود برای قصه گویی
۱۶۲	
۱۶۳	فصل ۲: آماده سازی مخاطبان
۱۶۳	چگونگی آماده سازی مخاطب و محل
۱۶۴	درک مخاطب
۱۶۶	آماده سازی مخاطب
۱۶۷	آمادگی فضا برای اجرای قصه گویی
۱۷۳	فصل ۳: نام داستان خود
۱۷۳	هفت باره داستان
۱۷۴	داستان چیست؟
۱۷۵	«داستان، گزارش یک مندی است»
۱۷۶	«... از شخصیتی آسیب پذیر»
۱۷۷	«... که درگیر تکاپویی می شود»
۱۷۸	«... و کشفی می کند»
۱۷۸	«... که به تغییر زندگی اش می انجامد»
۱۷۹	حالا چه؟
۱۸۱	جمع بندی
۱۸۲	فصل ۴: مطالعه درباره داستان خود
۱۸۲	پرسیدن سؤالاتی درباره داستان های شما
۱۸۲	این داستان واقعا درباره چیست؟
۱۸۳	زمینه این داستان چیست؟

افتتاحیه ششم:

۱۸۷	قصه گویی با کودکان
۱۸۹	مقدمه
۱۸۹	این کتاب برای چه کسی است؟
۱۸۹	کودکان

۱۹۰	معلیان
۱۹۰	چرا داستان‌ها؟
۱۹۱	انگیزه
۱۹۱	معنا
۱۹۱	سبالت
۱۹۱	سبالت شنیدن و خواندن
۱۹۲	سبالت صحبت کردن و نوشتن
۱۹۲	فهم زبان
۱۹۳	محرک صحبت کردن و نوشتن
۱۹۳	ارتباط
۱۹۳	برنامه سلام آموزشی
۱۹۴	طرا! هنر! سلامت داستان!
۱۹۴	چگونه می‌توان از این کتاب
۱۹۴	این کتاب چگونه تدوین شده است
۱۹۴	چگونگی انتخاب کردن گفتن و خواندن داستان‌ها با صدای بلند
۱۹۴	فروشگاهی با ۹۴ فعالیت
۱۹۵	داستان‌ها و برنامه‌ها
۱۹۵	بحث‌ها و داستان‌ها
۱۹۵	دستور زبان و داستان‌ها
۱۹۵	داستان‌ها و ایده‌های پیش‌تر
۱۹۶	صفحاتی برای نسخه‌برداری
۱۹۶	هر فعالیت چگونه سازمان‌دهی می‌شود
۱۹۶	سطح
۱۹۷	پیش‌دستانی‌ها
۱۹۷	ابتدایی
۱۹۸	پیش‌مائی
۱۹۸	سن
۱۹۸	زمان
۱۹۸	زبان
۱۹۸	مواد
۱۹۸	آماده‌سازی

۱۹۹	در کلاس.....
۱۹۹	تدارکات.....
۱۹۹	چگونه نگی انتخاب کردن، گفتن و خواندن داستان‌ها با صدای بلند.....
۱۹۹	گفتن یا خواندن با صدای بلند؟.....
۲۰۰	با صدای بلند خواندن.....
۲۰۰	نکته‌های خوب.....
۲۰۰	نکته‌های نه‌چندان خوب.....
۲۰۰	گفتن.....
۲۰۰	نکته‌های خوب.....
۲۰۱	نکته‌های نه‌چندان خوب.....
۲۰۱	انگلیش شما و گفتن داستان‌ها.....
۲۰۲	ان باب یک داستان.....
۲۰۲	به خاطر آوردن داستان.....
۲۰۴	درست پس از آن که داستان را بگویید یا بخوانید.....
۲۰۶	شیوه‌های متنوع شروع.....
۲۰۷	شیوه شما.....
۲۰۸	صدای شما.....
۲۰۹	زبان.....
۲۱۰	بدن و صورت شما.....
۲۱۲	وقفه‌ها.....
۲۱۲	کودکان توجه چندانی ندارند.....
۲۱۲	سرپرست مدرسه در می‌زند.....
۲۱۳	افتادن کتاب.....
۲۱۳	نکته‌های بیش‌تر درباره خواندن کتاب.....
۲۱۴	- گفتن و خواندن با صدای بلند کودکان.....
۲۱۴	- کودکان با صدای بلند می‌خوانند.....
۲۱۵	- خواندن دسته‌جمعی.....
۲۱۶	چک‌لیستی برای حرفه قصه‌گویی شما.....
۲۱۷	۲ ذخیره‌ای با ۹۴ فعالیت.....
۲۱۷	انتخاب فعالیت.....
۲۱۷	سطح.....

۲۱۸		سیکالیت
۲۱۸		بسته داستان‌های
۲۱۹		خواندن در تنهایی
۲۲۰		کارت‌های ارزیابی
۲۲۰		نمودار امانت
۲۲۱		فعالیت‌های پیش از داستان، کمک به بچه‌ها برای فهم داستان
۲۲۱		۱.۲ انتخاب کلیدواژه‌های جدید
۲۲۱		پیش از درس
۲۲۱		۲.۲ تسهیل زبان
۲۲۱		پیش‌دستانی‌ها
۲۲۲		۳ / ۳
۲۲۳		۴ / ۲
۲۲۳		۵ / ۲
۲۲۴		۶ / ۲
۲۲۴		۷ / ۲
۲۲۴		وضع واژه‌های جدید
۲۲۵		۸ / ۲ بازی حافظه
۲۲۵		۹ / ۲ مطابقت تصویر و کلمه
۲۲۵		۱۰ / ۲ پلی‌نیم
۲۲۶		۱۱ / ۲ پنگو
۲۲۷		۱۲ / ۲ اگر درست است، تکرارش کنید
۲۲۷		۱۳ / ۲ ترسیم
۲۲۷		۱۴ / ۲ ترسیم و طراحی
۲۲۷		۱۵ / ۲ فرهنگ تصاویر مشخصی
۲۲۸		۱۶ / ۲ وب‌سایت‌های واژگانی
۲۲۸		۱۷ / ۲ مغز متفکر
۲۲۹		۱۸ / ۲ روی جلد
۲۲۹		۱۹ / ۲ موضوعات تصاویر
۲۳۰		۲۰ / ۲ حدس زدن درباره اشیاء
۲۳۰		۲۱ / ۲ بحث
۲۳۰		۲۲ / ۲ چکیده‌ای از داستان ارائه دهید

۲۳۱	۲ / ۲۳ تصاویر سرهم‌بندی شده
۲۳۱	۲ / ۲۴ تصویر کودکان
۲۳۲	۲ / ۲۵ پیش‌بینی
۲۳۲	۲ / ۲۶ واگویی کودکان
۲۳۳	۲ / ۲۷ داستانی با وقفه‌ها
۲۳۴	۲ / ۲۸ ده کلمه کلیدی
۲۳۴	پیش‌میان
۲۳۴	فعالیت‌های حین داستان
۲۳۵	نمک به فهم بچه‌ها از داستان
۲۳۶	۲ / ۲۹ بازایستادن و پرسیدن
۲۳۶	۲ / ۳۰ تیرهای ذهنی
۲۳۶	۲ / ۳۱ شما احساسی دارید؟
۲۳۶	۲ / ۳۲ پیش‌چهارفهمی می‌کنند؟
۲۳۷	بچه‌ها را قادر کنید که برداشت و مشارکت خود را به نمایش بگذارند
۲۳۷	۲ / ۳۳ استفاده از حرکات نمایشی بدن
۲۳۸	۲ / ۳۴ مجسمه‌ها
۲۳۸	۲ / ۳۵ ردیف کردن متوالی کارت‌های جملات یا تصاویر
۲۳۸	ابتدایی و پیش‌میان
۲۳۸	۲ / ۳۶ کارت‌های کلمات را بالا بردارید
۲۳۹	۲ / ۳۷ نمایش تصاویر
۲۳۹	۲ / ۳۸ خطوط بیانی
۲۴۰	۲ / ۳۹ ترسیم و رنگ‌آمیزی
۲۴۰	۲ / ۴۰ برجسب زدن به تصویر
۲۴۱	۲ / ۴۱ استفاده از هر صفحه
۲۴۲	۲ / ۴۲ عباراتی که می‌پسندید

افتتاحیه هفتم:

۲۴۳	کتاب آشپزی قصه‌گویی دیجیتال
۲۴۵	پیش‌گفتار
۲۴۷	۱ داستان‌ها در زندگی‌های ما
۲۴۸	داستانی را به یاد می‌آورد

۲۴۹	بانک حافظه بیش از حد بار شده
۲۵۱	سر دبیر
۲۵۲	عادات خوب مصرف کننده
۲۵۲	پیدا کردن داستان شما
۲۵۵	مصاحبه
۲۵۵	روش های مصاحبه
۲۵۶	دستور العمل مصاحبه کننده
۲۵۷	انواع داستان های شخصی
۲۵۷	داستان کسی که مهم است
۲۵۷	داستان های شخصیتی
۲۵۸	داستان های دیوید
۲۵۸	داستان رویدادی از زندگی من
۲۵۸	داستان های ماجراجویی
۲۵۹	داستان های مثبت
۲۶۰	داستان درباره کسی در زندگی من
۲۶۱	داستان درباره کارم که انجام می دهم
۲۶۲	سایر داستان های شخصی
۲۶۲	داستان های بهبود
۲۶۲	داستان های عاشقانه
۲۶۳	داستان های کشف
۲۶۳	فقط همان جا ننشین
۲۶۴	۲. هفت عنصر
۲۶۵	۱. دیدگاه
۲۷۲	۲. سؤال نمایشی
۲۷۶	۳. محتوای احساسی
۲۷۹	۴. موهبت صدای تان
۲۸۲	۵. قدرت موسیقی متن
۲۸۵	۶. اقتصاد
۲۸۸	۷. سرعت
۲۸۹	سرا انجام

- ۲۹۱ قصه‌گویی و تربیت دینی در کودکان و نوجوانان
- ۲۹۳ مقدمه
- ۲۹۶ داستان چیست؟
- ۳۰۴ داستان دینی چیست؟
- ۳۰۷ داستان دینی چه مشخصه‌هایی دارد؟
- ۳۰۹ قصه‌گویی دینی: تجربه‌ای متفاوت در تربیت
- ۳۱۶ آماد سازی متن داستان‌های قرآنی
- ۳۱۶ زمینه داستان چیست؟
- ۳۱۷ ساختار داستان چیست؟
- ۳۱۷ الگوهای داستان
- ۳۱۷ برای چه کسی اتفاق می‌افتد؟
- ۳۲۱ بازنویسی داستان دینی
- ۳۲۱ چرا باید داستان دینی را بازنویسی کنیم؟
- ۳۲۲ بازنویسی داستان دینی چگونه است؟

دیباچه

قصه گویی از موضوعات مهم آموزشی است و هر کس که در زندگی خود به عنوان والد یا معلم مسئولیت‌هایی بر عهده گرفته است، به نحوی با آن سروکار دارد.

در کتاب حاضر عملاً هفت کتاب در زمینه قصه‌گویی را معرفی کرده‌ایم؛ کتابی که با وجود اتخاذ موضوعی واحد، دارای روش‌ها، رویکردها، راه‌ها و دیدگاه‌های متفاوتی هستند. از این رو برای خواننده فرصت تازایی فراهم می‌آورد تا به نوعی نگاه وسیع‌تر دست پیدا کند و از حای انجام‌نگری نسبی برخوردار شود. برای این منظور، گاه ضمن نقل پیس‌فشار یا مقدمه این هفت کتاب به ارائه فصل (هایی) منتخب مبادرت شد. است تا معرفی عمیق‌تری صورت گرفته باشد. در عین حال در کنار این مجموعه مبحثی مطرح شده که به خود مؤلف تعلق دارد. این کار با این هدف انجام شده است تا گوشه‌ای از دیدگاه‌های خود را نیز تقدیم خواننده محترم کنیم. در این مقال هشتم، بحث قصه‌گویی دینی که نیاز جدی جامعه ماست ارائه شده است. محتوای کار، تنبیهی است، از مباحث نظری و تجربی، به این ترتیب در کتاب حاضر هشت صدای گوناگون بازتاب یافته است که هریک از منظری خاص موضوع مزبور را مورد بحث و کنکاش قرار می‌دهند.

در افتتاحیه اول، که معرفی کتاب چندنگاشت استفاده از

قصه‌گویی برای کودکان و بزرگسالان دارای نیازهای خاص (۲۰۱۳) است، یک مقدمه به قلم نیکولا گرو^۱ و فصلی با عنوان «قصه‌گویی درمانی برای کودکان نیازمند» اثر ژانت داولینگ آمده است. نیکولا گرو در مقدمه خود به دو سؤال مهم «قصه‌گویی چیست؟» و «چرا قصه‌گویی؟» پاسخ می‌دهد و تأکید دارد که شکل خلافت این هنر کهن در تمام جوامع با هدف سرگرمی، ثبت حوادث و آموزش بوده است. طبق نقل قولی که او از موزه داستان آکسفورد به عمل آورده، قصه‌گویی نوعی تعامل مستقیم، آنی و چهره‌به‌چهره است که توجه را جلب می‌کند، مستلزم شنیدنی فعال و توأم با عکس‌العمل است. ما از طریق داستان‌های چیزهایی درباره تجربه‌ها و ایده‌های تازه می‌آموزیم، هم دلی و تخیل در ما رشد می‌کند و یاد می‌گیریم چگونه با چالش‌ها روبه‌رو شویم. سائل احل کنیم. او تصریح می‌کند که منظور از نیازها و ناتوانی‌های خاص آموزشی، نیازهای خاص کودک است برای یادگیری و عمل کردن مناسب در اجتماع مدرسه؛ مثل نیازهای شناختی و یادگیری، نیازهای زبانی و ارتباطی، نیازهای اجتماعی و عاطفی، نیازهای حسی (اختلالات بینایی و شنوایی) و حرکتی. سپس با توضیح درباره خواندن، گفتار و اجرا کردن تفاوت‌های هر یک را بیان و به عنوان نمونه از این تمایزها می‌گوید که در نمایش، شخصیت‌ها دیالوگ‌ها را در زمانی واقعی به کار می‌برند، در حالی که در روایت گفته‌ها گزارش می‌شود.

گرو با معرفی انواع داستان [سنتی (اسطوره، افسانه، قصه‌های عجیب و فابل‌ها)، داستان‌های تخیلی، تجربه‌های شخصی و داستان‌هایی که یک قصه‌گو یا کودک برای خود می‌گوید تا با موقعیتی سازگار شود] تصریح دارد که گزارش‌های روزمره و روایت‌های

شخصی در مقایسه با داستان‌های تخیلی یا معمولی (که هر دو برای رشد عموم کودکان به‌ویژه آن‌هایی که نقص زبانی دارند مفید است) چالش‌انگیزی کم‌تری دارند. در طول دوران رشد کودکان، تعاملی آشکار میان انواع روایت‌ها وجود دارد؛ چنان‌که وقتی در معرض داستان‌های خیالی ادبی بیش‌تری قرار می‌گیرند با ساخت روایت خودشان پاسخ می‌دهند.

بیش‌تر فصول کتاب را طرح راه‌بردهایی می‌داند برای گفتن به کودکان و بزرگسالان ناتوان، اما بر مشارکت فعال‌شان در این فرایند تأکید دارد و معتقد است که رشد بالقوه کودکان و بزرگسالانی که درگیر قصه‌گویی اند باعث تحوّل در یادگیری و رشد عاطفی و اجتماعی آنان به اصطلاح درمانی یا رابطه‌ای گفته می‌شود، شناختی و زبان‌شناختی (آوازی)، خلاقانه (اجزای هنری)، مشارکت اجتماعی، فراغت / تفریح، و سرانجام آزادی‌خواهانه و سیاسی، که بُعدی اصلی است، می‌دهد.

او در ادامه ضمن برشمردن سه بُعدی وسیع تعاریف نویسندگان از روایت و دسته‌بندی کوچک داستان از حق مالکیت مربوط به مباحثی سخن به میان می‌آورد که بر سر آن‌ها منازعات شدیدی جریان دارد و معتقد است ضرورت دارد در میان این باب داستان‌هایی که به مردم می‌گوییم حساسیت فرهنگی داشته باشیم.

در همین افتتاحیه، بحث ژانت داوولینگ (Jant Davolung) با عنوان قصه‌گویی درمانی برای کودکان نیازمند، که در ابتدا توضیح می‌دهد منظورش از «قصه‌گویی درمانی» گفتن انواع داستان‌هایی است که به شنوندگان کمک می‌کند تا استعاره‌هایی را کشف کنند که آن‌ها را در تجربه تغییر درک‌شان از خود و موقعیت‌های‌شان توانا می‌سازد. او به نقل از لهد می‌گوید استفاده از استعاره و قصه‌گویی افراد گرفتار در

اضطراب ناشی از سوانح را قادر می‌سازد تا بدون این‌که مجبور شوند بار دیگر در لحظه سأنحه واقعی قرار گیرند، در مورد محتوای هیجانی تجربه خود صحبت کنند.

داوولینگ از تحقیقات مختلفی متعلق به علوم اعصاب و روان سود می‌برد تا نشان دهد که سیستم حافظه عاطفی ذهن چگونه در خلال فعالیت‌های مثل قصه‌گویی عمل می‌کند. او معتقد است که خاطرات عاطفی می‌تواند از این طریق تداعی شود؛ به نحوی که کودک قادر خواهد بود آن را به طور جدی به یاد آورد. تأکید او این است که ده‌ها زمانی از طریق استعاره، انباشت اطلاعات و خاطره‌ها کار می‌کند. داستان‌ها روابط میان چیزها را وصف کنند. به واسطه همین روابط است که ذهن می‌تواند تحول یابد و تنش، رهایی و آرامشی را بسازد که باعث انسدادهای تجربه‌یادگیری یا احساس سلامت می‌شود. گفته می‌شود داستان‌هایی که واکنش‌هایی عاطفی برمی‌انگیزد ساده‌ترین راه دسترسی به حافظه عاطفی است.

او با بحث درباره ساختار داستان‌های سنتی عامیانه، این نکته را توضیح می‌دهد که داستان‌ها با وقایع اولیه شروع می‌شوند که طبیعت آن شخصیت‌ها و صحنه‌های اصلی به ما معرفی می‌گردد و سپس اتفاق، مسأله یا تغییری رخ می‌دهد که تهریانان را به واکنش فرامی‌خواند. توضیح او با این راه‌کار تکمیل می‌شود که ایجاد فرصت برای آن‌که کودکان نیازمند قصه‌های مربوط به حوادث ناگوار را که پشت سر گذاشته‌اند نقل کنند، می‌توان از آن‌ها حمایت‌های لازم را به عمل آورد تا با چالش‌های زندگی روبه‌رو شوند.

افتتاحیه دوم معرفی کتاب قصه‌گویی برای کودکان (۲۰۱۶) اثر سارا کُن بریانت^۱ است که در آغاز، بحث مهم چگونگی قصه‌گویی را

مطرح می‌سازد و می‌گوید که شروع درست پاسخ‌گویی، بستگی دارد به فهم صحیح وجه سؤال، که طبیعتاً به بحث مقدماتی ترماهیت واقعی داستان برمی‌گردد. او ضمن بحث در این باره، گفتن داستان را سهیم شدن در پیام اثر می‌شمارد و معتقد است که قصه‌گو یک عابر، مفسر و انتقال‌دهنده است.

از دید سارا کن برایانت انتقال‌پذیرترین چیزیک داستان، اساس درایت، درک شخصیت، ویژگی عجیب و زاویه دید طنز، شفقت یا عارفه است. بر همین اساس است که او در توضیح پیش‌نیازهای قصه‌گو، از انتخاب داستان، درک واقعی داستان، شناخت کیفیت کاربرد و حتی حضور مخاطبانش یاد می‌کند. او معتقد است که راز درونی موفقیت، در تدارک تلاشی نهفته است که قصه‌گو به کار می‌برد تا درک خود را شناساند، اش انتقال دهد. و در توضیح منظور خود، می‌گوید که درک مخاطب، حس و صف‌ناپذیر روح انسان مقابل که منتظر ابتکار عمل شماست جریان عاطفی مؤثری است همراه با کاربرد رسانه‌ای بسیار شریک که نمی‌تواند آموزش داده شود. اما استفاده از آن می‌تواند باعث رشدش شود. نویسنده تأکید دارد که قصه‌گو باید داستان خود را کاملاً بشناسد و جذبش شود؛ چنان‌که گویی بخشی از تجربه واقعی خود اوست. به همین دلیل، به خاطر سپردن داستان را راه حل مفیدی نمی‌داند.

کن برایانت باور دارد که جوهره اصلی داستان باید همان در ذهن قصه‌گو واضح و روشن باشد که او به هیچ وجه مجبور نشود در خلال عمل گفتن، به آن فکر کند، بلکه ترجیحاً به آن اجازه دهد تا با حس آزادی ناخودآگاه مربوط به یک خاطره‌پردازی واقعی از میان لبانش عبور کند. زیبایی این روش آن است که آزادی را به جای اسارت به ارمغان می‌آورد. تأکید او این است که عبارات خیلی زیبا، دلالت‌گرو

شاخص نسخه اصلی، و حتی نقل قول‌های کامل که زیبایی قصه را آشکار می‌سازد، باید حفظ شود. اما به جز این، زبان باید متعلق به خود گوینده باشد.

پیشنهاد بعدی او مربوط به آماده‌سازی شرایط جسمی می‌شود. او در این رابطه از لزوم فاصله نزدیک و چهره‌به‌چهره با مخاطبان سخن به میان می‌آورد و نیم‌دایره آشنا را بهترین چیدمان برای گروه‌های کوچک کودکان معرفی می‌کند. وی در ادامه این بحث یادآور می‌شود: «منشی بچه‌ها آماده شدند، حالت خودتان هم باید آماده باشد. مالمود این است که روح داستان از همان ابتدا براتاق حاکم باشد. مشخصه اول حالت، این است که وقتی قصه‌گوی خوبی حکایتی نقل می‌کند، می‌تواند این‌ها را بداند که نیمه دیگر ماجرا خود اوست و طعم خوش عجیبی را درک می‌کند. او تأکید دارد که داستان را باید ساده، مستقیم، چشم‌گیر و بامزه گفت.

افتتاحیه سوم، معرفی کتاب داستان قصه‌گو: چگونه قصه‌ها از ما انسان می‌سازند (۲۰۱۲)، اثر جان گاتسچل^۱ است که در ابتدا به بیان سوابق تاریخی داستان و نفوذش در شیوه زندگی‌های فردی و اجتماعی ما می‌پردازد و می‌گوید که بسیاری از انسان‌ها، از دهه‌ها هزار سال پیش تا کنون، همچنان افسانه‌های مرتبط به منشأ چیزها را می‌تراشیم و انبوهی از داستان‌های حیرت‌انگیز جنسی، توطئه‌آمیز، واقعی و جعلی را روی صفحات کاغذ و نمایش می‌آوریم تا دچار هیجان شویم. نوع ما معتاد داستان شده است. حتی وقتی بدن به خواب می‌رود، ذهن‌مان در طول شب بیدار می‌ماند و داستان‌های خودش را می‌گوید.

گاتسچل در مقدمه خود می‌گوید که کتابش درباره انسان

افسانه‌ای نخستین است؛ میمونی بزرگ با ذهنی قصه‌پرداز؛ و تصریح می‌کند که ما آفریده قلم‌رو خیالی به نام ناکجاآباد هستیم. حیوان قصه‌گو دربارهٔ عالمان و انسان‌شناسانی است که ابزارهای تازه‌ای پیدا می‌کنند؛ شیوه‌های نوینی در تفکر برای کشف پهنه ناشناخته ناکجاآباد. گفتار گاتسچل، دربارهٔ نحوهٔ آغشته شدن زندگی‌های مان به داستان‌هاست؛ از تبلیغات تلویزیونی گرفته تا خیال‌پردازی‌های شبی از تماشای یک کشتی مضحکِ حرفه‌ای، و دربارهٔ الگوهای حقیقی از ضرب و شتم‌های شادمانهٔ باورساختهٔ کودکان و آن‌چه دربارهٔ سواهام پیش‌تاریخی داستان آشکار می‌سازند. دربارهٔ این که داستان چگونه باورها، رفتارها و خُلقیات ما را به دقت شکل می‌بخشد، به گونهٔ فرهنگ و تاریخ ما را به نیرویی تمام‌بهبود می‌بخشد. دربارهٔ هنر قدیمی شبی است که داستان‌ها - آن‌چه رؤیا می‌نامیم - جنون را حاق می‌شود. دربارهٔ این است که چگونه مجموعه‌ای از جریان‌های مداوم - غز - که معمولاً روشن‌اند و گاه شعبده‌گرانه - ساختاری را به هرج و مرج زندگی‌های مان وارد می‌سازد. همچنین دربارهٔ فعلیت نامطمئن اسطوره و آیندهٔ امیدبخش آن است. بیش از همه، دربارهٔ رازآلودی زیب داستان است.

او در توضیح عنصر جادویی داستان می‌گوید زندگی انسان چنان در چنبرهٔ داستان‌ها افتاده که متأثر از قدرتِ اعیان و جادوی شان کاملاً بی‌حس شده‌ایم. تجربهٔ داستان - هر داستان - مستلزم این است که ارادهٔ خواننده در نتیجهٔ ناباوری به تعلیل درآمده باشد. با قصه‌گویی در تماس هستیم که افسونی جادویی (مثل «روزی روزگاری») را بر زبان می‌آورد و توجه ما را تسخیر می‌کند. اگر قصه‌گو ماهر باشد، به ما یورش می‌آورد و مجاب‌مان می‌کند. گاتسچل معتقد است که نویسندگان صرفاً طراح‌اند، نه نقاش؛ طرح‌هایی با خطوطی

ویژه که باید آن‌ها را ما کامل کنیم. ذهن‌های ما اطلاعات زیادی از این صحنه را، که بیش‌تر به رنگ، سایه و بافت مربوط می‌شود، تدارک می‌بیند. وقتی داستان می‌خوانیم، تمام مدت تلاش گستردهٔ خلاقانه‌ای زیرلایهٔ آگاهی ما در جریان است که تا دوردست‌ها پیش می‌رود. نویسنده، معمار قدرت‌مند تجربهٔ خواندن ما نیست. او تخیل ما را هدایت می‌کند اما مشخص نمی‌سازد چه خیالاتی داشته باشیم. فیلم توسط نویسنده‌ای آغاز می‌شود که فیلم‌نامه را می‌نویسد. اما کارگردان است که با افزودن جزئیات بیش‌تر، دست به کار می‌زند. بخشیدن به فیلم‌نامه می‌شود. این در مورد هر داستانی صدق می‌کند. نویسنده کلمات را روی صفحه می‌گذارد، اما آن‌ها بی‌اثر هستند. و برای آن‌که حیات پیدا کنند، نیاز به کاتالیزوری دارند که همان تخیل خواننده است.

نویسندهٔ کتاب تأیید دارد که خردسالان، مخلوقات داستان هستند و بیش‌ترین ساعات بازی خود را صرف جست‌وجویی شادی‌آفرین در ناکجاآباد می‌کنند. آن‌ها یا از داستان‌های کتاب‌ها و ویدیوهای شان لذت می‌برند، یا بازی‌های وانمودسازی‌شان با موضوع دنیاهای شگفت‌انگیز مادرین رد کردن؛ شاه‌پورها و شاه‌دخت‌ها، و آدم‌های بد و آدم‌های خوب. این چیزی است که نیاز به آن مانند نیاز به نان و محبت است. معادلت از ورود آنان به ناکجاآباد، عملی خشونت‌آمیز است. کودکان سراسر دنیا از داستان‌ها و شکل بخشیدن به جهان‌های خیالی خود به وجد می‌آیند. داستان برای زندگی خردسالان اهمیتی اساسی دارد زیرا به کار هویت بخشیدن به هستی آن‌ها می‌آید. بچه‌های کوچک بیش‌تر داستان‌ها را بازی می‌کنند. بازی نشان می‌دهد که بچه‌ها باید رشد کنند، و رشد به معنی خروج از فضایی است خیالی موسوم به ناکجاآباد.